

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 4Csp/39/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8622200612
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2022:8622200612.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcov 1/ Q. J., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom W. L. XX, XXX XX W. L., adresa na doručovanie XXX XX I. XXX a X./ O. J., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom W. L. XX, XXX XX W. L., adresa na doručovanie XXX XX I. XXX zastúpených JUDr. Ing. Adriánom Cupákom, advokátom, so sídlom Dr. Goldbergera 249/1, 089 01 Svidník, proti žalovanému L. sa oplatí s.r.o., so sídlom T. 2, XXX XX X.- mestská časť U. mesto, N.:XX XXX XXX o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o splátkovom úvere č.XXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX uzatvorenej medzi žalobcami v 1. a 2. rade a obchodnou spoločnosťou U. sporiteľňa, a.s., so sídlom U. T. 4, XXX XX X., N.:XX XXX XXX v čl. I. Základné podmienky v znení: „Poplatok za správu Úveru:50 Sk/mesačne“, j e neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o splátkovom úvere č.XXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX uzatvorenej medzi žalobcami v 1. a 2. rade a obchodnou spoločnosťou U. sporiteľňa, a.s., so sídlom U. T. 4, XXX XX X., N.:XX XXX XXX v čl. II. L. úveru, bod 3. v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že splatné úroky a splatné Poplatky sa dňom ich splatnosti, uvedenej v Základných podmienkach Zmluvy, pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou“, j e neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o splátkovom úvere č.XXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX uzatvorenej medzi žalobcami v 1. a 2. rade a obchodnou spoločnosťou U. sporiteľňa, a.s., so sídlom U. T. 4, XXX XX X., N.:XX XXX XXX v čl. V. Záverečné ustanovenia, bod 4. v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka“, j e neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Žalobcovia m a j ú n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 % o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa XX.XX.XXXX, o ktorej bolo konanie pôvodne vedené pod spisovou značkou XCsp/XX/XXXX domáhali, aby súd žalovanému uložil povinnosť vydať im bezdôvodné obohatenie vo výške X.XXX,XX eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy X.XXX,XX eur od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia (prvý navrhovaný výrok rozsudku), ďalej aby určil, že zmluvná podmienka, uvedená v Zmluve o splátkovom úvere č.XXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, v čl. I. Základné podmienky, v znení „poplatok za správu Úveru:50 Sk/mesačne“ je neprijateľná (druhý navrhovaný výrok rozsudku), tiež aby určil, že

zmluvná podmienka, uvedená v Zmluve o splátkovom úvere č.XXXXXXXXXX zo dňa 14.7.2005, v čl. II Poskytnutie úveru, bod 3. v znení : „Zmluvné strany sa dohodli, že splatné úroky a splatné Poplatky sa dňom ich splatnosti, uvedenej v Základných podmienkach Zmluvy, pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou“ je neprijateľná (tretí navrhovaný výrok rozsudku) a aby určil, že zmluvná podmienka, uvedená v Zmluve o splátkovom úvere č.XXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, v čl. V Záverečné ustanovenia, bod 4. v znení „Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka“ je neprijateľná (štvrtý navrhovaný výrok rozsudku).

2. Žalobu odôvodnili tým, že s právnym predchodcom žalovaného, Slovenskou sporiteľňou, a.s. uzavreli Zmluvu o splátkovom úvere č.XXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške XXX.XXX,-Sk (X.XXX,XX eur), s mesačnou splátkou vo výške X.XXX,-Sk (XX,XX eur), ročnou úrokovou sadzbou 11,10 %, RPMN 5,74 % a s konečnou splatnosťou úveru 20.6.2015. Tvrdili, že žalovanému na predmetný úver zaplatili sumu 6.445,24 eur, čo vyplýva z listu žalovaného zo dňa 1.8.2018. Podľa žalobcov uvedená zmluva, ktorá bola zmluvou o spotrebiteľskom úvere uvádza nesprávny údaj o RPMN (5,74 %), nakoľko výška úrokovej sadzby v nej uvedená bola 11,10 %, pričom úroková sadzba nemôže byť nižšia ako RPMN, preto podľa § 4 ods.2 písm. g/ Zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov a nakoľko žalovanému pri poskytnutí úveru 3.319,39 eur zaplatili až sumu 6.445,24 eur, tento sa na ich úkor bezdôvodne obohatil o sumu 3.125,85 eur. S poukazom na § 451 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka preto túto sumu žiadajú vydať. O tom, že sa žalovaný na ich úkor bezdôvodne obohatil sa podľa tvrdenia v žalobe dozvedeli od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, na dôkaz čoho označili a predložili prehlásenie zo dňa 15.10.2020. V žalobe tiež uviedli dôvody, pre ktoré považujú nimi označené zmluvné podmienky za neprijateľné a s poukazom na ust. § 52 ods.1, § 53 ods.1, 4 a 5 a § 54 ods.1 Občianskeho

-3-

4Csp/39/2022

zákonníka, zákon č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a § 298 ods.1 a 2 Civilného sporového poriadku žiadali určiť ich neprijateľnosť. Poukázali na súdne rozhodnutia ktorými už dané zmluvné podmienky súdmi boli vyhlásené za neprijateľné.

3. Uznesením zo dňa 26.11.2020, č.k.3Csp/81/2020-19 súd žalovanému uložil v lehote 10 dní od doručenia uznesenia písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. V uznesení ho poučil, že ak túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplní, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie. Uvedené uznesenie bolo žalovanému riadne doručené dňa 14.12.2020 (vid' v spise založená doručienka).

4. Žalovaný sa v uznesení určenej lehote k žalobe nevyjadril, žalobcami uplatnený nárok nespochybnil.

5. Rozsudkom pre zmeškanie zo dňa 15.02.2022 č.k.3Csp/81/2020-28 súd žalovanému uložil povinnosť vydať žalobcom bezdôvodné obohatenie vo výške 3.125,85 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.125,85 eur od 16.12.2020 do zaplataenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok) a súčasne rozhodol, že žalobcovia majú nárok na náhradu trov konania v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia proti žalovanému v rozsahu 100 % (druhý výrok). Vec v časti o určenie neprijateľných zmluvných podmienok vylúčil na samostatné konanie (tretí výrok).

6. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.04.2022, konanie o vylúčenej veci bolo ďalej vedené pod spisovou značkou 4Csp/39/2022.

7. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na ktoré sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu, doručenému mu dňa 11.05.2022 žalovaný nedostavil. Neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, k veci sa nevyjadril. V súlade s ust. § 180 CSP a § 157 ods.1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravdila na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalovaného, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

8. Žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní na podanej žalobe čo do určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok trvali poukazujúc na dôvody žaloby. Poukázali na to, že žalovaný ako postupník pohľadávky vstúpil do všetkých práv a povinností pôvodného veriteľa, pričom napriek rozsiahlej judikatúre a napriek tomu, že súdy už viackrát určili dané zmluvné podmienky za neprijateľné žalovaný stále ich používa, nepoučil sa, stále boli podávané žaloby s poukazom na dohodu podľa Obchodného zákonníka, taktiež uplatňovaný poplatok za správu úveru a aj čo sa týka pripisovania úrokov k istine, napriek rozsiahlej judikatúre v zmysle ktorej to nie je prípustné a v zmysle ktorej aj akékoľvek splátky sa musia započítavať na úhradu istiny.

-4-

4Csp/39/2022

9. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcami, keď vykonanie žiadneho z dôkazov nebolo žalovaným namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a sám žalovaný žiadne dôkazy nenavrhoval a zistil tento skutkový stav:

10. Žalovaný, ktorému žaloba so všetkými prílohami bola riadne doručená a bol vyzvaný sa k nej vyjadriť žiadne zo skutkových tvrdení žalobcov nepoprel, preto tieto súd v súlade s § 151 ods.1 CSP považoval za nesporné. Nebolo tak sporné, že dňa 14.07.2005 žalobcovia uzavreli so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako bankou písomnú zmluvu označenú ako „Zmluva o splátkovom úvere č.XXXXXXXXXXX“ (čl.13 až 16 spisu), predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového splátkového spotrebného úveru vo výške 100.000,-Sk (3.319,39 eur). Podľa zmluvy žalobcovia sa zaviazali splatiť tento úver v mesačných splátkach, ako výška splátky je v zmluve uvedená suma 1.453,-Sk a splatnosť splátok je mesačne k 20. dňu v kalendárnom mesiaci počnúc prvou splátkou splatnou dňa 20.08.2005 s konečnou splatnosťou úveru dňa 20.06.2015. V zmluve je uvedená úroková sadzba 11,10 % p.a. v deň podpisu úverovej zmluvy. V zmluve je tiež uvedené že za poskytnutie úveru sa platí poplatok 2.000,-Sk a za správu úveru že sa platí poplatok 50,-Sk mesačne. Nebolo sporné, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou.

11. Nebolo tiež sporné, že pohľadávka banky z úverovej zmluvy bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.04.2012 postúpená na žalovaného, ako to vyplýva aj zo žalobcami predloženého oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 31.05.2012 (čl.17 spisu) v ktorom je uvedené, že k postúpeniu došlo na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č.0772/2012/CE uzavretej dňa 25.04.2012. Súd z listu žalovaného zo dňa 1.8.2018 mal za preukázané, že žalovaný oznámil žalobcom že k 1.8.2018 eviduje zostatok pohľadávky voči nim z danej zmluvy vo výške 2.724,88 eur pri uskutočnených úhradách 6.445,24 eur a žalovaný súčasne vyzval ich na úhradu dlžnej sumy.

12. V tu súdnej veci, po právoplatnom rozhodnutí o časti žaloby žalobcov čo do vydania bezdôvodného obohatenia titulom preplatené sumy úveru predmetom posúdenia ostala časť žaloby, v ktorej žalobcovia žiadali určiť za neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v čl.I, čl.II bod 3 a čl.V bod 4 zmluvy .

13. Súd sa po vykonanom dokazovaní stotožňuje s názorom žalobcov, že jedná sa v danom prípade o neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve a preto žalobu aj v tejto časti považoval za dôvodnú.

14. Podľa § 23a ods.1 a 2 zákona č.634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (14.07.2005) spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

(2) Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu (§ 52 až 60 Občianskeho zákonníka) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

-5-

4Csp/39/2022

15. Podľa § 52 ods.1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 14.07.2005 spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20050701>>, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

(2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(3) Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 14.07.2005 Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

(2) Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

(3) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

(4) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 54 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 14.07.2005 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

-6-

4Csp/39/2022

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Súd sa stotožňuje s názorom žalobcov, že predformulované ustanovenia v článku I. Základných podmienok zmluvy v znení „poplatok za správu úveru 50 Sk/mesačne“, ďalej v v čl. II. Poskytnutie úveru, bod 3. v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že splatné úroky a splatné Poplatky sa dňom ich splatnosti, uvedenej v Základných podmienkach Zmluvy, pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou“, ako aj v čl. V. Záverečné ustanovenia, bod 4. v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka“, ktorých obsah žalobcovia zjavne nemohli ovplyvniť ani zo zmluvy vylúčiť (opak preukázaný žalovaným nesúcim v tejto časti dôkazné bremeno nebol) spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a ide preto o neprijateľné zmluvné podmienky. Z hľadiska posúdenia či ide alebo nejde o neprijateľné zmluvné podmienky nie je podstatné, či sa žalobcovia mohli s daným ustanovením vopred oboznámiť (predformulované tlačivo zmluvy si prečítať), podstatné je, či mohli alebo nemohli ovplyvniť jeho obsah (podporne viď § 53 ods.2 OZ v znení účinnom po novele uskutočnenej zákonom č.568/2007 Z.z.)

19. Aj podľa článku 3 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne

dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

20. Žalobcovia ako dlžníci, ktorí mali záujem o poskytnutie úveru sa takto podpisom zmluvy stali viazaní aj predmetnými dojednaniami. Pokiaľ ide o otázku, či predmetná zmluva a jej ustanovenia, ktorých prieskumu sa žalobcovia domáhajú sú zložené z individuálne vyjednaných zmluvných podmienok, súd nezistil prekážky na vykonanie súdnej kontroly zmluvných podmienok podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno, že by zmluvné podmienky boli individuálne vyjednané. Predmetná zmluva neponúka spotrebiteľovi možnosť vybrať si či s dojednaním súhlasí alebo nesúhlasí, preto nemožno urobiť iný záver ako ten, že nešlo o individuálne dojednania, ale o vopred predformulované dojednania s ktorými súhlasí či nesúhlasí mohol spotrebiteľ vyjadriť len tak, že zmluvu ako celok buď akceptovať bude alebo nie. Za typovú zmluvu nie je možné považovať iba samotné obchodné podmienky alebo zmluvu písanú drobným písmom a na naplnenie individuálne dojednaných podmienok nestačí, že na prečítanie návrhu zmluvy mal spotrebiteľ dostatok času. Dôkaz individuálneho vyjednaní už potom v žiadnom prípade nemožno vyvodiť z toho, že spotrebiteľ zmluvu ako celok podpísal, teda súhlasil s ňou, čím dodávateľia často argumentujú, keďže taký záver by celú úpravu prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok a ich individuálneho vyjednaní či nevyjednaní v prípade písomných, teda vždy spotrebiteľom podpísaných zmlúv robil nepoužiteľnou. Za typovú zmluvu, ktorá sa používa vo viacerých

-7-

4Csp/39/2022

prípadoch (štandardná, formulárová) treba považovať nielen všeobecné obchodné podmienky, ale aj predformulované znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných ustanovení. Súd si uvedomuje, že je problematické individuálne vyjednávanie zmluvných podmienok u zmlúv, ktoré sa dojednávajú vo veľkom počte, čo je prípad úverových zmlúv uzatváraných bankami v stovkách či tisícoch. Nič nebráni, aby jedna strana kontraktu pripravila a predtlačila text zmluvy, avšak zákon venuje mimoriadnu pozornosť práve tomu, aby spotrebiteľ nielenže mal možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy s jej dojednaniami, ale aby aj reálne mohol ovplyvniť ich obsah (napríklad práve slobodným vyznačením alternatívy súhlasím - nesúhlasím), pričom v danom prípade žalovaný nepreukázal, ani netvrdil, žeby spotrebiteľ mal možnosť zmluvné dojednania ovplyvniť, či zo zmluvy vylúčiť.

21. Poplatok za správu úveru.

22. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove z 21. novembra 2012, sp. zn. 18Co 109/2011 „neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky naplnia nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s "ratio legis" zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná ...Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch)“.

23. Súd sa stotožňuje s názorom Okresného súdu Prešov v rozsudku 16C/257/2014 z 29.5.2019 ktorý citovali žalobcovia v žalobe, že pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenia, ale naopak, tieto sú poskytované a vykonávané vo vlastnom záujme dodávateľa. To platí aj pri takomto poplatku za správu úveru, ktorý slúži výhradne záujmom banky.

24. Na podporu svojho záveru o neprijateľnosti daného poplatku súd poukazuje napr. aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.6Co/164/2016 z 25.7.2017. Neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky týkajúcej sa predmetného poplatku za správu je možné vyvodiť z generálnej klauzuly uvedenej v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a tiež v súvislosti s porušením princípu dobrých mravov. V tejto súvislosti nemožno opomenúť, že ide vlastne o situáciu typickú ako je judikovaná v rozsudku Vrchného krajského súdu v Karlsruhe z 03.05.2010 sp. zn. AZ 17 U 192/2010, v ktorom tento súd konštatoval, že ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľa, pričom je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak, tieto sú poskytované vo vlastnom záujme dodávateľa.

25. Poplatok nie je vylúčený zo súdneho prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok. Nejedná sa o prípad podľa § 53 ods.2 OZ. K tomu podporne pozri aj napr. JUDr. Jaroslav Krajčo, Občiansky zákonník pre prax (komentár) Judikatúra NS SR, NS ČR, ESD,

-8-

4Csp/39/2022

ESLP, vydavateľstvo EUROUNION, máj 2015 strana 710, komentár k § 53 ods.1 veta druhá, cit.“ Výnimka spravidla nebude postihovať dojednania na základe tzv. formulárových zmlúv, pri uzatváraní ktorých spotrebiteľ nemal možnosť ich obsah ovplyvniť“.

26. Súd podporne poukazuje na to, že v zmysle § 37 ods. 21 zákona NR SR č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení od 10.6.2013 (v súčasnosti je to § 37 ods.17) banke, zahraničnej banke a pobočke zahraničnej banky sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

27. Zákaz podľa ustanovenia § 37 ods. 21 sa prvýkrát uplatní na úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu, splatnú po 9. júni 2013 (§ 122s ods. 4 Zákona o bankách).

28. Podľa § 9 ods.10 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 10.6.2013 veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/>> alebo osobitného zákona.

29. Z vyššie citovanej úpravy obsiahnutej v Zákone o bankách ale aj v § 9 ods.10 Zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že účinnosťou novely č. 132/2013 od 10.6. 2013 priamo zákon zakazuje bankám a iným veriteľom požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za správu úverových účtov. Možno konštatovať, že predmetná novelizácia bola akýmsi vyvrcholením v podobe výslovnej zákonnej úpravy zákazu žiadania poplatkov za správu úverových účtov ako účtov, ktoré vznikajú na základe úverového vzťahu, ale ľuďom nič neprinášajú a sú dôležité iba pre finančné inštitúcie.

30. V danom prípade sa jedná o poplatok, ktorý bol dojednaný pred uvedenou novelou zákona o bankách a zákona o spotrebiteľských úveroch. Pri podrobení dojednania o poplatku za správu úveru súdnej kontrole v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka je nutné predmetné dojednanie vyhodnotiť ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalobcovia boli povinní platiť veriteľovi za to, že tento pre svoju vlastnú potrebu vykonával akúsi správu úverového účtu, teda sledoval prijatie splátok, prípadné omeškania alebo iné pohyby na účte.

-9-

4Csp/39/2022

Súd má za to, že keď banka ako veriteľ poskytla žalobcom ako dlžníkom úver, bolo len v jej kompetencii, ako sa rozhodne predmetný úver spravovať, no je neprípustné, aby náklady s takouto činnosťou znášali žalobcovia ako spotrebiteľia, ktorí za poskytnutie úveru, resp. konkrétnej finančnej čiastky mali byť podľa zmluvy súčasne povinní zaplatiť veriteľovi odplatu vo forme úroku z úveru a tiež poplatku za poskytnutie úveru, preto na nich nemožno prenášať úhradu ďalších takýchto nákladov v danej výške. Zo všetkých uvedených dôvodov súd dané dojednanie o poplatku za správu úveru 50,-Sk mesačne určil za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve.

31. K zmluvnej podmienke v čl.II bod 3 Zmluvy o splátkovom úvere.

32. Súd sa stotožňuje s názorom žalobcov o neprijateľnosti danej podmienky z dôvodov uvedených v rozsudku Okresného súdu Prešov sp.zn.16C/257/2014 z 29.5.2019, ktorý vo výroku č. IV. určil, že obsahovo totožná zmluvná podmienka uvedená v obdobnej Zmluve o splátkovom úvere Slovenskej sporiteľne, v časti II. bod 4 zmluvy: „Zmluvné strany sa dohodli, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti, uvedenej v Základných podmienkach zmluvy, pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou“, je neprijateľná.

33. Veriteľ bol povinný úhrady dlžníkov zaúčtovať v zmysle § 566 Občianskeho zákonníka najprv na istinu a tak na príslušenstvo. Pri plnení v splátkach sa každá jednotlivá splátka považuje za relatívne samostatný záväzok, ktorý má individuálne vymedzenú splatnosť. O čiastočné plnenie v zmysle § 566 ods. 2 OZ pôjde teda iba v prípade, ak dlžník veriteľovi poukáže platbu, ktorá nedosahuje stanovenú výšku splátky, a ktorá môže byť z tohto dôvodu považovaná za čiastočné plnenie. V rámci danej splátky sa potom čiastočné plnenie započíta prednostne na istinu a vo zvyšku na úroky z tejto splátky; avšak bez priameho dopadu na uspokojenie iných splátok.

34. Podľa názoru súdu je tu posudzované ustanovenie čl. II. bod 3. Zmluvy o úvere v zjavnom rozpore s ustanoveniami § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, v zmysle ktorých úroky z úveru patria len z poskytnutého úveru a v prípade čiastočnej úhrady úveru patria úroky len z nesplatennej časti poskytnutých peňažných prostriedkov. Pokiaľ úroky z úveru požaduje veriteľ z vyššej sumy ako bola suma poskytnutého úveru, resp. suma nesplatennej časti úveru, takýto nárok nemožno priznať. Uvedené zmluvné dojednanie stavia spotrebiteľov do výrazne nevýhodného postavenia, pretože pripisovanie splatných úrokov a poplatkov k istine úveru a ich ďalšie úročenie úrokom z úveru (uplatňovanie úrokov z úrokov) smeruje k umelému zvyšovaniu dlhu spotrebiteľa. Takéto zmluvné ustanovenie je preto neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka z dôvodu neprijateľnosti neplatná.

35. K neprijateľnosti zmluvnej podmienky dojednanej v čl.V Záverečné ustanovenia bod 4 v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka“.

36. V spotrebiteľských vzťahoch je dôvodné a plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa aplikovať občianskoprávnu úpravu a nie úpravu obchodnoprávnu. Na pretrvávajúce pochybnosti zákonodarca medzičasom reagoval explicitným zakotvením

-10-

4Csp/39/2022

prednosti aplikácie Občianskeho zákonníka. Koncepcia, že ani dojednaním v zmluve nemožno sa odchýliť od pre spotrebiteľa výhodnejšej občianskoprávnej úpravy má tak počnúc dňom 1. 5. 2014 aj svoju normatívnu podobu, keď podľa § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Aktuálne teda Občiansky zákonník aj výslovne stanovuje (§ 52 ods. 2 veta tretia) že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva a aj Najvyšší súd Slovenskej republiky už judikoval (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014 alebo 2MCdo/4/2015), že toto ustanovenie (§ 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka), sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

37. Súd sa tak stotožňuje s názorom žalobcov, že aj v prípade čl. V bod 4 zmluvy ide o ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Stotožňuje sa aj s názorom a závermi v rozhodnutiach Ústavného súdu SR I.ÚS 402/2013 a Krajského súdu v Prešove sp.zn.7Co/93/2016 z 27.10.2016 na ktoré žalobcovia v žalobe poukazovali a ktoré citovali, preto neopakuje uvedené závery, keďže sú dostupné a známe.

38. I keď nebol to žalovaný kto kreoval zmluvné dojednania, dojednával ich a uzatváral zmluvu so žalobcami, i tak žalobcovia mali právo domáhať sa voči nemu určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok a preto je pasívne vecne legitimovaný, a to hneď z viacerých dôvodov. Nemožno predovšetkým opomenúť, že bol to práve žalovaný ako postupník pohľadávky, kto sa u žalobcov domáhal plnenia zo zmluvy (viď jeho list zo dňa 1.8.2018 kde ich vyzýval k úhrade dlhu), ktorej súčasťou boli práve dané neprijateľné zmluvné podmienky.

39. Súd pripomína povinnosť členských štátov zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (článok 6 bod 1Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

40. Aj vzhľadom na žalobcami uvedené právoplatné rozsudky, ktorými už totožné zmluvné podmienky v zmluve so Slovenskou sporiteľňou, a.s. boli určené za neprijateľné a vzhľadom na §53a Občianskeho

zákonníka podľa ktorého povinnosť zdržať sa používania takej podmienky má aj právny nástupca dodávateľa nemôže obstať záver o nedostatku vecnej pasívnej legitímácie žalovaného.

41. Podľa § 529 ods.1 Občianskeho zákonníka námietky proti pohľadávke, ktoré mohol dlžník uplatniť v čase postúpenia, mu zostávajú zachované i po postúpení pohľadávky.

42. Uvedené podľa názoru súdu logicky platí aj pre námietky dlžníka vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmluve, z ktorej pohľadávka vznikla, nakoľko

-11-

4Csp/39/2022

ustanovenie § 529 ods. 1 Občianskeho zákonníka je vyjadrením princípu, že postúpenie pohľadávky na základe zmluvy uzavretej medzi postupcom a postupníkom nemôže mať za následok zhoršenie postavenia dlžníka. Preto je dlžník oprávnený voči postupníkovi uplatniť všetky námietky proti pohľadávke. Zákon vyžaduje, aby išlo o námietky, ktoré tu boli v čase postúpenia pohľadávky. Môže namietat' všetko čo vylučuje, obmedzuje jeho povinnosť splniť pohľadávku, teda to, že pohľadávka vôbec nevznikla, jej výška uvedená v zmluve o postúpení nezodpovedá jeho povinnosti, povinnosť zanikla, pohľadávka nie je splatná a pod. Z pohľadu jeho námietok to má ten dôsledok, akoby k postúpeniu pohľadávky vôbec nedošlo. Preto podľa názoru súdu v prípade žalobcov ako dlžníkov ide tu o právo, ktoré je s postúpenou pohľadávkou spojené.

43. Súd v súvislosti so svojim záverom o tom, že je daná pasívna vecná legitímácia žalovaného podporne poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.2Cdo/125/2018 zo dňa 27.06.2019 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 72/2019 podľa ktorého právo spotrebiteľa domáhať sa na súde určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru zostáva zachované aj voči tomu, na koho dodávateľ postúpil svoju pohľadávku z úveru.

44. Ak zostáva zachované právo spotrebiteľa domáhať sa na súde voči tomu, na koho dodávateľ postúpil svoju pohľadávku z úveru určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, podľa názoru súdu rovnako zostáva zachované právo domáhať sa učenia neplatnosti časti zmluvy v podobe určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, keď aj aktuálne účinné ustanovenie § 11 ods.4 súčasného zákona o spotrebiteľských úveroch (č.129/2010 Z.z.) spotrebiteľovi popri práve domáhať sa na súde určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou priznáva rovnako právo domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

45. Súd považuje za procesne prípustné určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Podľa § 298 ods. 1 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Gramatickým a logickým výkladom predmetného ustanovenia je potrebné dospieť k záveru, že toto predpokladá situáciu, kedy súd určuje neprijateľnosť zmluvnej podmienky tak na základe návrhu, ako aj z úradnej povinnosti. Keď je súd oprávnený vysloviť neprijateľnosť zmluvnej podmienky bez návrhu, tým skôr ju môže vysloviť na návrh spotrebiteľa. Je treba si navyše uvedomiť, že ust. § 137 CSP obsahuje len príkladný (použité slovo „najmä“), teda neuzavretý okruh typov žalôb, o ktorých je možné rozhodovať v civilnom sporovom konaní. Za tohto stavu je zrejmé, že niet dôvodu, prečo by súd nemohol rozhodovať o žalobe o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Nový Civilný sporový poriadok zakotvil síce osobitné konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach s osobitnou príslušnosťou súdov (§ 301, § 31 CSP), no to neznamena, žeby konkrétny spotrebiteľ nemal právo, aby súd určil neprijateľnosť podmienky v jeho konkrétnej veci s cieľom dosiahnuť právnu istotu. Určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok má pre

-12-

4Csp/39/2022

spotrebiteľa význam aj z hľadiska prípadnej možnosti uplatnenia nárokov vyplývajúcich z porušenia jeho práv (napr. nárok na primerané finančné zadostučinenie).

46. Ani ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka v tomto smere nepredstavuje prekážku určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v individuálnej veci spotrebiteľa, ktorá už bola určená ako neprijateľná v individuálnom spore iného spotrebiteľa (podporne k tomu viď napr. uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn.6Co/114/2017).

47. Zo samotného zákonného ustanovenia (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 298 ods. 1 CSP, aktuálne tiež § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z o ochrane spotrebiteľa) vyplýva priamo právny záujem žalobcov ako spotrebiteľov na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorá spôsobuje nerovnováhu v postavení účastníkov zmluvy.

48. Keďže úver zo zmluvy tu už bol vrátený, súd sa musel zaoberať aj tým, či vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v zmysle žalobného návrhu tu má opodstatnenie a žiadaný právny dopad na strany sporu, nakoľko úverový vzťah mal zaniknúť splatením poskytnutého úveru s príslušenstvom žalobcami, pričom dospel k záveru, že i tak je dôvodné určiť dané zmluvné podmienky za neprijateľné. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky (posudzuje sa, či zmluvná podmienka je z objektívneho hľadiska spôsobilá negatívne zasiahnuť do práv spotrebiteľa), ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú, t.j. či tak činí pred vstupom do zmluvného vzťahu s dodávateľom, počas jeho trvania, alebo až následne (podporne pozri aj tu uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn.6Co/114/2017). Danosť právneho záujmu na zabezpečení právnej istoty, ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami nie je časovo limitovaná. Tento výklad je v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany (porov. spojenie prípadov C-154/15, C-307/15, C-308/15).21.

49. Prípustnosť žaloby o určení právnej skutočnosti (§ 137 písm.d/ CSP) tu možno vyvodiť z osobitného predpisu, a to z ust. § 3 ods. 3 a ods. 5 prvá veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov podľa ktorých každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

50. Preto súd žalobe v rozsahu, ktorý ostal predmetom konania po rozhodnutí rozsudkom pre zmeškanie vyhovel.

-13-

4Csp/39/2022

51. Čo sa týka rozhodnutia o trovách konania, v danom prípade boli do jedného konania spojené viaceré samostatné nároky so samostatným skutkovým základom, ktoré mohli byť predmetom samostatných konaní, kde preto úspech a neúspech je podľa názoru súdu pri každom nároku potrebné posudzovať samostatne (1./ vydanie bezdôvodného obohatenia, 2./ určenie neprijateľných zmluvných podmienok). V prípade ak súd prejednáva v spoločnom konaní viacero právnych vecí, považuje sa pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania každá z týchto vecí za samostatnú. V takom prípade treba samostatne posúdiť mieru úspechu a neúspechu strán, ďalej zvážiť, či neúspech nebol len v nepatrnej časti alebo či rozhodnutie o výške plnenia nezáviselo od znaleckého posudku alebo úvahy súdu a to samostatne vo vzťahu ku každej z týchto vecí. Uvedené konania o čiastkových nárokoch majú totiž spoločné iba to, že sa o nich rozhoduje v jednom konaní (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 11. októbra 2012, sp. zn. 3 M Cdo 11/2011).

52. Čo sa týka časti konania o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, tu boli žalobcovia plne úspešní, preto majú v zmysle § 255 ods.1 nárok na plnú náhradu trov tejto časti konania. V súlade s § 262 ods.1 CSP tak súd o nároku na náhradu trov konania tejto časti konania rozhodol vo výroku IV tohto rozsudku tak, že žalobcovia majú nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s ust. § 262 ods.2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Svidník.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

-14-

4Csp/39/2022

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.